

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 8C/28/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204264
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5412204264.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Podaným žalobným návrhom žalobca žiadal od žalovanej zaplatenie čiastky 175,- Eur ako náhrady majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady na správu a vymáhanie jeho pohľadávky a čiastky 719,16 Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy (predstavujúcej 55,32 Eur za každý mesiac nečinnosti exekučného súdu), ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er/115/2008 (súdny exekútorom pod č. EX XX/XXXX) tým, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase.

Žalovaná v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 22.01.2015 požadovala žalobu zamietnuť. Z procesného hľadiska namietala, že zo žaloby nie je zrejmé od čoho odvodzuje žalobca uplatnené nároky. Podal ju predčasne ešte pred uplynutím 6 mesačnej lehoty určenej na predbežné prerokovanie nároku podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Nakoľko žalobca neposkytol ani súčinnosť potrebnú na predbežné prerokovanie nárokov Ministerstvom spravodlivosti SR, nepovažuje žalované nároky za predbežne prerokované. Ohľadne veci samotnej žalovaná popierala, že by došlo k nesprávnemu úradnému postupu poukazujúc na judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Vzniesla námietku premlčania spolu s výhradou, že žalobca nepreukázal existenciu dlžníka, existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ani existenciu nevyožiteľnosti svojej pohľadávky v dôsledku nesprávneho postupu okresného súdu a tým nepreukázal vznik ani výšku škody. Rovnako nepreukázal ani splnenie podmienok na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Keďže nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a žalobca nepreukázal vznik škody (resp. nemajetkovej ujmy) ani jej výšku, nemôže medzi nimi existovať ani vzťah príčiny a následku.

Na pojednávaní dňa 26.01.2015 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán s použitím ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p."), keď právnomu zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 12.01.2015. Žalobca podaním

odoslaným elektronickou poštou v piatok dňa 23.01.2015 o 15:34 hod. žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu, že už v žalobe označil skutočnosti zakladajúce vylúčenie konajúceho sudcu z rozhodovania veci a nebolo mu doručené žiadne rozhodnutie nadriadeného súdu o vylúčení, resp. nevyvúčení sudcov tunajšieho súdu. K tomu súd uvádza, že je síce pravdou, že v žalobe poukázal žalobca na určité dôvody, ktoré by mali zakladať vylúčenie zákonného sudcu, no námietku zaujatosti zákonného sudcu nepodal (tak sa vyjadril sám žalobca v podaní zo dňa 30.10.2012 na č.l. 12 spisu). Ak súčasne ani v jednej z množstva takmer totožných vecí tých istých účastníkov (napr. konania tunajšieho súdu sp. zn. 8C/132/2012 až sp. zn. 8C/164/2012) zákonný sudca Mgr. Martin Štubniak nebol nadriadeným Krajským súdom v Žiline vylúčený z prejednávania a rozhodovania uvedených vecí, nebol dôvod ani na postup podľa § 15 ods. 1 O.s.p.. Súd preto nepovažoval žalobcom uvádzané skutočnosti za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania či dokonca pre jeho zrušenie, o čom žalobcu informoval elektronickou poštou v najbližšej možnej dobe v pondelok dňa 26.01.2015 o 7:50 hod. Treba len dodať, že žiaden návrh na prerušenie konania zo strany žalobcu podaný nebol ako to tvrdil v uvedenom podaní zo dňa 23.01.2015.

Prokurátorka žiadala na pojednávaní žalobu zamietnuť stotožňujúc sa s vyjadrením žalovanej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie jednotlivými listinami tvoriacimi obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/115/2008 a zistil nasledovné:

Okresný súd Dolný Kubín na podklade žiadosti súdnej exekútorke O. O. G. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie zo dňa 26.01.2005, ktorým žiadal vymôcť čiastku 21.600,- Sk s príslušenstvom a na podklade notárskej zápisnice č. NZ 76123/2004 spísanej dňa 16.10.2004 notárkou M. M. G., poveril dňa 17.02.2005 menovanú exekútorke vykonaním exekúcie v prospech žalobcu ako oprávneného voči povinnému V. O.. Po odstúpení exekučného súdneho spisu v súvislosti s prechodom výkonu súdnictva na tunajší súd (zákon č. 511/2007 Z.z.), uznesením zo dňa 02.01.2012 č.k. 2Er/115/2008-14 tunajší súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, súčasne ju zastavil a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnej exekútorke trovy exekúcie vo výške 48,29 Eur. Na odvolanie žalobcu ako oprávneného Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením zo dňa 18.03.2014 sp. zn. 20CoE/121/2013 napadnuté uznesenie potvrdil, návrhy oprávneného na prerušenie konania zamietol, konanie o odvolaní súdnej exekútorke voči výroku o trovách exekúcie zastavil a povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Voči uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie aj odvolanie, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 26.11.2014 sp. zn. 4ECdo/183/2014, sp. zn. 4CoE/82/2014 návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol, odvolacie konanie zastavil a povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznal. V predmetnom exekučnom spise sp. zn. 2Er/115/2008 sa pritom nenachádza žiadne podanie žalobcu, ktorým by tento ako oprávnený v exekúcii navrhoval zmenu súdneho exekútora.

Z hľadiska právneho posúdenia zisteného stavu veci súd uvádza, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 určuje, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Svojej zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (Slovenskej republiky) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasné) splnenie troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody ako peniazmi vyčísliteľnej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zákon č. 514/2003 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. Ust. § 9 uvedeného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 príkladmo za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V zásade možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej

moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti totiž zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie a špecificky za určité rozhodnutia týkajúce sa najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní, o treste atď.). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší. Treba ale zdôrazniť, že nesprávny úradný postup je potrebné posudzovať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu.

Súd preto skúmal, či bolo preukázané splnenie všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za žalobcom tvrdenú škodu (resp. ujmu).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na podklade žiadosti súdnej exekútorky, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie a notárskej zápisnice ako exekučného titulu bolo tunajším súdom vedené exekučné konanie pod sp. zn. 2Er/115/2008, kedy ešte pôvodne príslušný Okresný súd Dolný Kubín ako exekučný súd poveril dňa 17.02.2005 vykonaním exekúcie súdnu exekútorku O. O. G.. Žalobca ako oprávnený v predmetnom exekučnom konaní však nepodal žiaden návrh na zmenu súdneho exekútora. Nebolo teda preukázané tvrdenie žalobcu, že exekučný súd nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora do 30 dní ako to vyplývalo z ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku účinného od 01.12.2006 (resp. z ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku účinného od 01.09.2005), ktoré určovalo, že oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súd tak v tejto súdnej veci nemal preukázané, že by zo strany tunajšieho súdu v dotknutom exekučnom konaní došlo k nesprávne úradnému postupu v tom zmysle ako bol vyššie charakterizovaný. Ak nebolo preukázané splnenie už prvej najpodstatnejšej podmienky pre založenie zodpovednosti žalovanej za škodu, resp. ujmu nemajetkového charakteru (ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z.) spôsobenú nesprávnym úradným postupom, nebolo potrebné sa zaoberať skúmaním ďalších dvoch podmienok (škodou a príčinnou súvislosťou) a tým pádom ani doplňovať dokazovanie bližšie žalobcom nešpecifikovaným znaleckým posudkom ohľadne výšky škody, či nešpecifikovaným znaleckým posudkom znalca z odvetvia európskeho práva, ktorý mal zodpovedať otázku interpretácie smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993. Preto súd žalobný návrh zamietol. Len záverom sa poznamenáva, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní. V dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula. Súčasne súd dodáva, že vzhľadom na doručenie písomného vyjadrenia žalovanej tunajšiemu súdu vo štvrtok dňa 22.01.2015 nebol časový priestor ho doručiť žalobcovi do termínu pojednávania v pondelok dňa 26.01.2015, na ktorom súd jeho účasť predpokladal (keď zrušiť pojednávanie žalobca žiadal až v piatok dňa 23.01.2015 o 15:34 hod.). Navyše sa jedná o vyjadrenie z obsahového hľadiska totožné s podaniami, ktoré má žalobca k dispozícii z množstva iných rovnakých sporov, ktoré vedie voči žalovanej nielen na tunajšom súde ale aj na ostaných súdoch v rámci Slovenskej republiky.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.